TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2005. gada 14. aprīlī *

Lieta C-110/03

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam,

ko 2003. gada 10. martā cēla

Beļģijas Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja A. Snoeksa [*A. Snoecx*], pēc tam — E. Dominkovica [*E. Dominkovits*], pārstāves, kam palīdz D. Velbruks [*D. Waelbroeck*] un D. Brinkmans [*D. Brinckman*], *advocats*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv G. Rozē [*G. Rozet*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — franču.

ko atbalsta

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv K. Mandži [*K. Manji*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši E. Borgs Bartets [*E. Borg Barthet*], Ž. P. Puisošē [*J.-P. Puissochet*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents) un U. Lehmuss [*U. Lõhmus*],

ģenerāladvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],

sekretāre M. F. Kontē [*M.-F. Contet*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 29. septembrī,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 16. decembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu prasības pieteikumu Beļģijas Karaliste lūdz atcelt Komisijas 2002. gada 5. decembra Regulu (EK) Nr. 2204/2002 par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu nodarbinātībai (OV L 337, 3. lpp., un jaunā redakcija OV L 349, 126. lpp., turpmāk tekstā — "Apstrīdētā regula").

2 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2003. gada 19. septembra rīkojumu Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atļauts iestāties lietā Eiropas Kopienu Komisijas nostājas atbalstam. Ar 2003. gada 24. novembra vēstuli šī dalībvalsts norādīja, ka atsakās no iestāšanās raksta iesniegšanas.

Atbilstošās tiesību normas

3 EKL 89. pantā paredzēts:

"Padome pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt jebkādas attiecīgas regulas, kas vajadzīgas, lai piemērotu 87. un 88. pantu un jo īpaši var noteikt 88. panta 3. punkta piemērošanas nosacījumus un tās atbalsta kategorijas, uz ko šī procedūra neattiecas."

4 EKL 136. pantā norādīts:

"Kopiena un dalībvalstis [..] par saviem mērķiem izvirza nodarbinātības veicināšanu, dzīves un darba apstākļu uzlabošanu nolūkā tos saskaņot, turpinot ieviest uzlabojumus, kā arī pienācīgu sociālo aizsardzību, dialogu starp darba devējiem un darba ņēmējiem, cilvēkresursu attīstību, kas vērsta uz pastāvīgi augstas nodarbinātības uzturēšanu un cīņu pret sociālo atstumtību.

[..]"

5 Atbilstoši EKL 137. panta 1. punktam, tā redakcijā pirms Nicas līguma pieņemšanas:

"Lai sasniegtu 136. pantā izvirzītos mērķus, Kopiena atbalsta un papildina dalībvalstu darbības šādās jomās:

— uzlabojumi, jo īpaši darba vidē, lai aizsargātu darba ņēmēju [darbinieku] veselību un drošību;

— darba apstākļi;

— darba ņēmēju [darbinieku] informēšana un apspriešanās ar tiem;

— no darba tirgus atstumtu personu integrācija, neskarot 150. pantu;

— vīriešu un sieviešu vienlīdzība attiecībā uz iespējām darba tirgū un attieksmi darbā."

6 Pēc tam, kad tika nolemts, ka Padome lēmumus principā pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu, EKL 137. panta 3. punktā tika paredzēts:

"Padome [..] lēmumus tomēr pieņem vienprātīgi šādās jomās:

[..]

— finanšu iemaksas, lai veicinātu nodarbinātību un radītu darba vietas, neskarot noteikumus par Sociālo fondu."

7 Padomes 1998. gada 7. maija Regulas (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma [87.] un [88.] pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu (OV L 142, 1. lpp.), ceturtajā apsvērumā precizēts:

"[..] [87.] un [88.] pantu Komisija ir piemērojusi daudzos lēmumos, un [..] savu politiku darījusi zināmu daudzos paziņojumos; [..] ņemot vērā Komisijas ievērojamo

pieredzi, piemērojot Līguma [87.] un [88.] pantu, un vispārīgos dokumentus, ko Komisija izdevusi, pamatojoties uz minētajiem noteikumiem, lai nodrošinātu efektīvu pārraudzību un vienkāršotu pārvaldi, nevājinot Komisijas kontroli, Komisijai vajadzētu būt iespējai jomās, kurās tai ir pietiekama pieredze, ar regulām paredzēt vispārīgus atbilstības kritērijus, noteikt, ka dažu kategoriju atbalsts atbilst kopējam tirgum saskaņā ar vienu vai vairākiem noteikumiem Līguma [87.] panta 2. un 3. punktā un ka uz to neattiecas procedūra, kas paredzēta Līguma [88.] panta 3. punktā."

8 Regulas (EK) Nr. 994/98 piektā apsvēruma redakcija ir šāda:

"[..] kategoriju atbrīvojuma regulas palielinās pārredzamību un juridisko skaidrību [tiesisko drošību] [..]."

9 Atbilstoši Regulas (EK) Nr. 994/98 1. pantam:

"1. Komisija var ar regulām, kas pieņemtas saskaņā ar šīs regulas 8. pantā noteikto procedūru un saskaņā ar Līguma [87.] pantu, paziņot, ka šādu kategoriju atbalstam ir jābūt saskaņā ar kopējo tirgu un ka uz to neattiecas Līguma [88.] panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības:

a) atbalsts:

[..]

iv) nodarbinātībai un mācībām;

[..]

2. Šā panta 1. punktā minētajās regulās katrai atbalsta kategorijai norāda:

a) atbalsta mērķi;

b) saņēmēju kategorijas;

c) limitus, kas izteikti kā atbalsta intensitāte attiecībā pret atbilstošo izmaksu kopumu vai kā atbalsta maksimālais apjoms;

d) nosacījumus, kas regulē atbalsta uzkrāšanos;

e) uzraudzības nosacījumus, kas norādīti 3. pantā.

[..]"

10 Apstrīdētā regula ir pieņemta, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 994/98.

11 Saskaņā ar Apstrīdētās regulas 1. pantu:

"1. Šī regula attiecas uz shēmām, kas ir valsts atbalsta pasākumi EK līguma 87. panta 1. punkta izpratnē un nodrošina atbalstu darba vietu izveidošanai, nodrošina atbalstu neizdevīgo darba ņēmēju un strādājošo invalīdu pieņemšanai darbā vai nodrošina atbalstu strādājošo invalīdu nodarbināšanas papildu izmaksu segšanai.

2. Šī regula attiecas uz atbalsta pasākumiem visās nozarēs [..]

Tā neattiecas ne uz atbalsta pasākumiem akmeņogļu ieguves vai kuģubūves nozarē, ne uz atbalsta pasākumiem darba vietu izveidošanai 4. panta izpratnē transporta nozarē. Uz šiem atbalsta pasākumiem arī turpmāk attiecas pienākums sniegt iepriekšēju paziņojumu Komisijai saskaņā ar EK līguma 88. panta 3. punktu.

[..]"

12 Šīs regulas 2. pantā paredzēts:

"Šajā regulā:

[..]

f) "neizdevīgs darba ņēmējs" ir persona, kas pieder kādai darba ņēmēju kategorijai, kam bez atbalsta ir grūtības iekļūt darba tirgū, t.i., persona, kas atbilst vismaz vienam no šādiem kritērijiem:

i) persona, kas nav sasniegusi 25 gadu vecumu vai kas beigusi pilna laika studijas ne agrāk kā pirms diviem gadiem un vēl nav atradusi pirmo pastāvīgo algoto darbu;

[..]

viii) ilgstoši bez darba esoša persona, t.i., persona, kas iepriekšējo 16 mēnešu laikā bijusi bez darba 12 mēnešus vai — gadījumos, kad persona nav sasniegusi 25 gadu vecumu, — persona, kas iepriekšējo 8 mēnešu laikā bez darba bijusi 6 mēnešus;

[..]"

13 Atbilstoši Apstrīdētās regulas 3. panta 1. punktam:

"1. Ievērojot 9. pantu, atbalsta pasākumu shēmas, kas atbilst nosacījumiem šajā regulā, ir saskaņā ar kopējo tirgu EK līguma 87. panta 3. punkta nozīmē un nav jāpaziņo saskaņā ar 88. panta 3. punktu ar noteikumu:

a) ka katrs atbalsta pasākums, ko var paredzēt saskaņā ar šīm shēmām, atbilst nosacījumu kopumam, kas noteikts šajā regulā;

b) ka šajās shēmās ir skaidra atsauce uz šo regulu, kurā norādīts tās nosaukums un atsauce uz publikāciju *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.*"

14 Šīs regulas 4. panta ar nosaukumu "Darba vietu izveidošana" 1.–3. punktā paredzēts:

"1. Darba vietu izveidošanai paredzēta atbalsta pasākumu shēmas un katrs pasākums, ko var paredzēt saskaņā ar šīm shēmām, atbilst nosacījumiem, kas noteikti 2., 3. un 4. punktā.

2. Gadījumā, kad darba vietas izveidotas reģionos un nozarēs, kam nevar paredzēt reģionu atbalsta pasākumus saskaņā ar EK līguma 87. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktu, atbalsta piešķiršanas dienā atbalsta bruto intensitāte nepārsniedz:

a) 15 % mazo uzņēmumu gadījumā;

b) 7,5 % vidējo uzņēmumu gadījumā.

3. Gadījumā, kad darba vieta izveidota reģionos un nozarēs, kas var saņemt reģionu atbalstu saskaņā ar EK līguma 87. panta 3. punkta a) un c) apakšpunktu brīdī, kad atbalsts tiek noteikts, atbalsta neto intensitāte nepārsniedz atbilstīgās reģionālo ieguldījumu atbalstam noteiktās robežas kartē, ko piemēro laikā, kad piešķirts

atbalsts, ko Komisija apstiprinājusi katrai dalībvalstij; šim nolūkam cita starpā vērā ņem nozaru kopumam noteiktos principus [nostādnes], kas piemērojami reģionu atbalsta pasākumiem par labu lielu ieguldījumu projektiem.

[..]"

15 Komisijas 2002. gada 19. marta paziņojuma "Nozaru kopumam noteiktie principi [nostādnes], kas piemērojami reģionu atbalsta pasākumiem par labu lielu ieguldījumu projektiem" (OV C 70, 8. lpp., turpmāk tekstā — "Nozaru kopumam noteiktie principi") 27. punktā aizliegts atbalsts par labu ieguldījumu projektiem metalurģijas nozarē.

16 Atbilstoši minētās regulas 4. panta 4. un 5. punktam:

"4. Šā panta 2. un 3. punktā noteiktos limitus piemēro atbalsta intensitātei, kas izteikta procentos no algu izmaksām, kuras saistītas ar darba vietām, kas izveidotas divos gados saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

a) izveidotās darba vietas apliecina tīru strādājošo skaita pieaugumu iestādē un attiecīgajā uzņēmumā, salīdzinot ar vidējo skaitu pēdējo 12 mēnešu laikā;

b) izveidotās darba vietas saglabā vismaz trīs gadus, vai divus gadus MVU gadījumā, un

c) darbinieki, kas tiek pieņemti darbā šajās darba vietās, obligāti ir tādi, kam nekad nav bijis darba, vai tādi, kas savu iepriekšējo darbu ir zaudējuši vai drīz to zaudēs.

5. Gadījumā, kad darba vietu izveidošanai domātie atbalsta pasākumi ir noteikti saskaņā ar kādu shēmu, kas ir atbrīvota saskaņā ar šo pantu, var tikt piešķirts papildu atbalsts neizdevīgu darba ņēmēju vai strādājošo invalīdu pieņemšanai darbā saskaņā ar 5. vai 6. pantu."

17 Minētās regulas 5. pantā ar nosaukumu "Neizdevīgu darba ņēmēju vai strādājošo invalīdu pieņemšana darbā" norādīts:

"1. Tādu atbalsta pasākumu shēmas, kas paredzētas neizdevīgu darba ņēmēju vai strādājošo invalīdu pieņemšanai darbā jebkura tipa uzņēmumā, un katrs atbalsta pasākums, ko var noteikt saskaņā ar kādu no šādām shēmām, atbilst nosacījumiem, kas paredzēti 2. un 3. punktā.

2. Bruto intensitāte visiem atbalsta pasākumiem attiecībā uz neizdevīgu darba ņēmēju vai strādājošo invalīdu nodarbināšanu, kas izteikta procentos no algu izmaksām viena gada laikā no darbā pieņemšanas brīža, nepārsniedz 50 % nepilnvērtīgo darba ņēmēju gadījumā un 60 % strādājošo invalīdu gadījumā.

[..]"

18 Apstrīdētās regulas 6. pantā ar nosaukumu "Papildu izmaksas saistībā ar strādājošo invalīdu nodarbināšanu" paredzēts:

"1. Strādājošo invalīdu nodarbināšanai paredzēta atbalsta pasākumu shēmas un katrs pasākums, ko var noteikt saskaņā ar šīm shēmām, atbilst nosacījumiem, kas noteikti 2. un 3. punktā.

2. Attiecīgais atbalsts kopā ar jebkuru citu atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar 5. pantu, nepārsniedz summu, kas vajadzīga, lai kompensētu zināmu ražīguma kritumu kādas darba ņēmēja vai ņēmēju fiziskas vai citādas nepilnvērtības dēļ un kādas no še turpmāk nosauktajām izmaksām:

a) telpu pielāgošanas izmaksas;

b) izmaksas, kas saistītas ar tādu personu nodarbināšanu, kuru vienīgais uzdevums ir palīdzība strādājošam invalīdam vai invalīdiem;

c) izmaksas, kas saistītas ar esošo iekārtu pielāgošanu vai jaunu iekārtu iegādi, lai šie darba ņēmēji varētu tās izmantot,

kas pieskaitāmas tām, ko atbalsta saņēmējs segtu tad, ja viņš nodarbinātu darba ņēmējus, kuri necieš no invaliditātes, laikā, kamēr faktiski ir nodarbināts strādājošais invalīds vai invalīdi.

[..]"

19 Pēc tam, kad 2. un 3. punktā precizēts, ka atbalstu, kas paredzēts atbilstoši shēmām, ko atbrīvo ar Regulas 4. pantu, nevar piešķirt kopā ar citu valsts atbalstu EK līguma 87. panta izpratnē, šīs regulas 8. panta 4. punktā paredzēts:

"Atkāpjoties no 2. un 3. punkta, atbalsta pasākumus, kas paredzēti saskaņā ar shēmām, ko atbrīvo 5. un 6. pants, var paredzēt vienlaicīgi ar citiem valsts atbalsta pasākumiem Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē vai ar citiem Kopienas atbalsta pasākumiem, kas saistīti ar tām pašām izmaksām, tostarp atbalsta pasākumiem, kas paredzēti saskaņā ar shēmām, kuras atbrīvo šīs regulas 4. pants un kuri atbilst 2. un 3. punktam, ar noteikumu, ka šīs uzkrāšanās rezultātā atbalsta bruto intensitāte nepārsniedz 100 % no algu izmaksām kādā laikposmā, kad attiecīgais darba ņēmējs vai ņēmēji nodarbināti."

20 Apstrīdētās regulas 9. panta 4. punktā paredzēts:

"Atbalsta pasākumu shēmas, kas paredzētas tam, lai sekmētu tādu kategoriju darba ņēmēju pieņemšanu darbā, kuri nav neizdevīgi 2. panta f) apakšpunkta izpratnē, arī turpmāk ir pakļautas iepriekšējas paziņošanas prasībai, kas paredzēta Līguma 88. panta 3. punktā, ja vien tās nav atbrīvotas saskaņā 4. pantu. Kopā ar paziņojumu dalībvalstis Komisijas novērtējumam iesniedz argumentus, kas apliecina, ka attiecīgie darba ņēmēji ir nepilnvērtīgi. Šajā sakarā piemēro 5. pantu."

21 Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regula (EK) Nr. 70/2001 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem (OV L 10, 33. lpp.), 3. panta 2. punktā ietver līdzīgu noteikumu tam, kas izklāstīts Apstrīdētās regulas 3. panta 1. punktā, kuras noteikumi atspoguļoti šī sprieduma 13. punktā.

22 Attiecībā uz valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem Regulas (EK) Nr. 70/2001 4. pantā paredzēts:

"1. Atbalsts materiālajiem ieguldījumiem un nemateriālajiem ieguldījumiem Kopienā vai ārpus tās ir saderīgs ar kopējo tirgu Līguma 87. panta 3. punkta nozīmē, un to atbrīvo no Līguma 88. panta 3. punkta prasības par paziņošanu, ja tas atbilst 2. līdz 6. punkta nosacījumiem.

[..]

6. Ja atbalstu aprēķina, pamatojoties uz radītajām darbavietām, atbalsta summu izsaka kā procentus no darbaspēka izmaksām divu gadu laikā attiecībā uz radītajām darbavietām saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

a) darbavietu radīšana ir saistīta ar projekta izpildes ieguldījumu materiālos vai nemateriālos aktīvos. Darbavietas rada trīs gadu laikā pēc ieguldījumu pabeigšanas;

b) ieguldījumu projekts izraisa darbinieku skaita tīru pieaugumu attiecīgajā uzņēmumā, salīdzinot ar vidējo pieaugumu iepriekšējos divpadsmit mēnešos, un

c) radītās darbavietas saglabā vismaz piecu gadu laikā."

Par prasību

23 Sava pieteikuma par Apstrīdētās regulas atcelšanu atbalstam Beļģijas Karaliste atsaucas uz trīs pamatiem.

24 Pirmais pamats izriet no Regulas (EK) Nr. 994/98, salīdzinot ar Apstrīdēto regulu, piešķirto pilnvaru robežu pārkāpuma, nenodrošinot Regulas Nr. 994/98 piektajā apsvērumā izvirzītā pārskatāmības un tiesiskās drošības mērķa īstenošanu (pirmā daļa) un padarot stingrāku valsts atbalsta nodarbinātībai shēmu, kaut gan Regula Nr. 994/98 Komisijai dod pilnvaras tikai sistematizēt pastāvošo praksi (otrā daļa).

25 Otrais pamats izriet no Kopienas tiesību vispārīgo principu — subsidiaritātes, samērīguma, Kopienas darbību saskaņošanas un nediskriminācijas principu — pārkāpuma.

26 Trešais pamats izriet no EK līguma pārkāpuma, jo Apstrīdēto regulu vairs nevarēja pieņemt, pamatojoties uz Regulu Nr. 994/98, pēc tam, kad bija stājies spēkā EKL 137. panta 3. punkts, ko EK līgumā iekļauj ar Amsterdamas līgumu.

Par pirmo pamatu

Par pirmā pamata pirmo daļu

27 Ar pirmā pamata pirmo daļu Beļģijas valdība norāda, ka Apstrīdētā regula ir neskaidri formulēta. Šajā sakarā jāuzsver, ka, pat ja prasītāja uz to atsaucas sava izvirzītā pamata, kas saistīts ar Regulas Nr. 994/98 pārkāpumu, ietvaros, par ko liecina arī šī pamata nosaukums, šis iebildums tomēr attiecas uz tiesiskās drošības vispārīgā principa pārkāpumu. Faktiski no prasītājas prasības pieteikuma izriet, ka Beļģijas valdība nepārprotami kritizē Apstrīdēto regulu par "tiesiskās drošības principa pārkāpumu" un izvirza šo iebildumu, it īpaši pamatojoties uz Tiesas judikatūru, kas saistīta ar šo vispārīgo principu. Visbeidzot, izvirzot nākamo pamatu, šī valdība norāda uz daudzu "citu" tiesību vispārīgo principu pārkāpumu.

28 Šajā kontekstā, ja minētā valdība atsaucas uz Regulas Nr. 994/98 piekto apsvērumu, kur norādīts, ka "kategoriju atbrīvojuma regulas palielinās pārredzamību un juridisko drošību", tā tikai vēlas atsaukties uz minēto vispārīgo principu.

29 Tādēļ jāpārbauda minētais iebildums kā tāds, kas attiecas uz vispārīgo tiesiskās drošības principu.

30 Jāatgādina, ka tiesiskās drošības princips ir Kopienu tiesību pamatprincips, kas jo īpaši prasa, lai tiesību akti būtu skaidri un precīzi, lai personas varētu nepārprotami zināt savas tiesības un pienākumus un attiecīgi rīkoties (skat. 1981. gada 9. jūlija spriedumu lietā 169/80 *Gondrand Frères et Garancini, Recueil*, 1931. lpp., un 1996. gada 13. februāra spriedumu lietā C-143/93 *Van Es Douane Agenten, Recueil*, I-431. lpp., 27. punkts).

31 Tomēr situācijā, kurā normai raksturīga zināma tiesību normas nozīmes un piemērojamības nenoteiktība, tādas prasības ietvaros, kāda tā ir šajā gadījumā, kur Beļģijas valdība savus iebildumus pamato galvenokārt ar hipotētiskām situācijām, jāaprobežojas ar pārbaudi, vai konkrētajam tiesību aktam raksturīga šāda pārprotamība, kas dalībvalstij rada grūtības pietiekami pārliecinoši precizēt iespējamos šaubīgos jautājumus attiecībā uz Apstrīdētās regulas nozīmi un piemērojamību.

32 Pirmkārt, saskaņā ar Beļģijas valdības viedokli neskaidrības rada Apstrīdētajā regulā ietverto noteikumu daļēja pārklāšanās ar noteikumiem, kas ietverti dažādos Kopienu tekstos, kā, piemēram, 1998. gada 10. marta vadlīnijas par reģionālo valsts atbalstu (OV C 74, 9. lpp., turpmāk tekstā — "Vadlīnijas"), Nozaru kopumam noteiktie principi [nostādnes], kā arī Regula Nr. 70/2001.

33 Vispirms jāatzīst, ka Apstrīdētā regula pieņemta, pamatojoties uz Regulu Nr. 994/98, un ka atbilstoši EKL 249. pantam tā uzliek saistības un ir vispārpiemērojama. Vadlīnijas un nostādnes turpretim nav juridiski pamatotas ne ar EK līgumu, ne ar tiesību aktu, kas pieņemts atbilstoši EK līgumam. Līdz ar to pārklāšanās gadījumā Apstrīdētās regulas noteikumi prevalē pār Vadlīnijām vai nostādnēm (attiecībā uz Vadlīniju piemērojamību salīdzinājumā ar EK līguma normām skat. 2000. gada 5. oktobra spriedumu lietā C-288/96 Vācija/Komisija, *Recueil*, I-8237. lpp., 62. punkts, un 2002. gada 7. marta spriedumu lietā C-310/99 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-2289. lpp., 52. punkts).

34 Apstrīdētās regulas skaidrību neapdraud arī tas, ja daļēji pārklājas nosacījumi par šīs regulas piemērošanas jomu un tajā noteiktā atbalsta saderību ar kopējo tirgu, no vienas puses, un Regulas Nr. 70/2001 piemērošanas joma un tajā iekļauto nosacījumu saderība, no otras puses.

35 Beļģijas valdība atsaucas uz to, ka sajukumu rada abās regulās ietvertā atšķirība attiecībā uz vienu no minētajiem saderības nosacījumiem, kas saistīts ar laika posmu, kurā jāsaglabā radītās darba vietas gadījumā, ja par labu maziem un vidējiem uzņēmumiem ir noteikta atbalsta shēma. Faktiski Apstrīdētās regulas 4. panta 4. punkta b) apakšpunktā noteikts divu gadu laika posms, turpretim Regulas Nr. 70/2001 4. panta 6. punkta c) apakšpunktā šim pašam nolūkam paredzēts piecu gadu laika posms.

36 Vispirms jānorāda, ka šīs divas regulas ir autonomas un tām ir dažādi mērķi. Tādējādi ne citi tajās ietvertie saderības nosacījumi, it īpaši ņemot vērā Apstrīdētās regulas 4. panta 4. punkta c) apakšpunktu un Regulas Nr. 70/2001 4. panta 6. punkta a) apakšpunktu, ne to attiecīgā piemērošanas joma pilnībā nesakrīt. Šajā kontekstā, ņemot vērā Apstrīdētās regulas 3. panta 1. punktu un Regulas Nr. 70/2001 3. panta 2. punktu, ir skaidrs, ka atbalsta shēma ir saderīga ar kopējo tirgu un atbrīvota no pienākuma paziņot par to, ka tiek ievērota attiecīgi vai nu Apstrīdētās regulas piemērošanas joma un visi nosacījumi, ieskaitot tos, kas minēti tās 4. panta 4. punkta b) apakšpunktā, vai arī Regulas Nr. 70/2001 piemērošanas joma un visi nosacījumi, ieskaitot tos, kas minēti tās 4. panta 6. punkta c) apakšpunktā.

37 Līdz ar to jāatzīst, ka Beļģijas valdība nav pierādījusi, ka iepriekš minēto Kopienas tekstu, kas turklāt ir savstarpēji papildinoši, līdzāspastāvēšana kaitē pašas Apstrīdētās regulas skaidrībai.

38 Otrkārt, Beļģijas valdība norāda, ka Apstrīdētās regulas piemērošanas jomas definīcijai trūkst skaidrības, jo ekonomikas nozares, kurās nevar paredzēt atbalstu darba vietu radīšanai saskaņā ar minētās regulas 4. panta 3. punktu, atšķiras no nozarēm, kas norādītas tās 1. pantā, kurā noteikta šīs regulas piemērošanas joma un no tās izslēgtas dažas šīs nozares.

39 Šajā sakarā jānorāda, ka Apstrīdētās regulas 1. pantā noteikta tās vispārējas piemērošanas joma, turpretim šīs regulas 4. panta 3. punkts attiecas tikai uz atbalsta shēmām darbavietu radīšanai reģionos un nozarēs, kurās var paredzēt reģionu atbalsta pasākumus. No minētā izriet, ka 4. panta 3. punkts jāuzskata par *lex specialis*, salīdzinot ar 1. pantu, un līdz ar to situācijās, kuras tas īpaši reglamentē, 4. pants prevalē pār 1. pantu. Apstrīdētās regulas piemērošanas joma tādējādi nav pārprotama.

40 Treškārt, Beļģijas valdība kritizē Apstrīdētās regulas 2. panta f) un i) apakšpunktā minētās neizdevīga darba ņēmēja definīcijas skaidrības trūkumu, saskaņā ar kuru šai darba ņēmēju kategorijai pieder jebkura "persona, kas nav sasniegusi 25 gadu vecumu vai kas beigusi pilna laika studijas ne agrāk kā pirms diviem gadiem un vēl nav atradusi pirmo pastāvīgo algoto darbu". Šāda definīcija neprecizē, vai jaunieši, kas jaunāki par 25 gadiem, paši par sevi ir neizdevīgi, vai arī tiem jāatbilst vēl otram kritērijam, kas saistīts ar to, ka tie nav atraduši pirmo pastāvīgo algoto darbu.

41 Šis noteikums jāanalizē kā tāds, kura mērķis ir piešķirt valsts atbalstu personām, kam ir grūtības pirmoreiz iekļauties darba tirgū, beidzot pilna laika studijas, ciktāl šādas personas var uzskatīt par mazāk ražīgiem darba ņēmējiem, ievērojot viņu profesionālās pieredzes pilnīgu trūkumu.

42 Līdz ar to no šī noteikuma mērķa izriet, ka persona ietilpst neizdevīgu darba ņēmēju kategorijā tikai tad, ja tā vienlaikus atbilst abiem kritērijiem. Pirmkārt, tai jābūt vai nu jaunākai par 25 gadiem, vai, pakārtoti, ja tā ir vecāka, tai ne agrāk kā pirms diviem gadiem jābūt pabeigtām pilna laika studijām. Otrkārt, šai personai jābūt tādai, kas vēl nav atradusi pirmo pastāvīgo algoto darbu.

43 Šo interpretāciju apstiprina citu Apstrīdētās regulas 2. panta noteikumu pārbaude. Faktiski šīs pašas regulas 2. panta f) apakšpunkta viii) daļā minētā neizdevīga darba ņēmēja definīcija tāpat attiecas uz personām, kas jaunākas par 25 gadiem, bet pieņem, ka iepriekš pastāvējušai profesionālai darbībai sekojis ilgstošs bezdarba periods, kas padara nesekmīgus šo jauno darba ņēmēju centienus atgriezties darba tirgū. Līdz ar to šī otrā definīcija iekļauj personas, kas jaunākas par 25 gadiem, ilgstoši bez darba esošu personu kategorijā. Tomēr, ja Komisija uzskatītu jauniešus, kas jaunāki par 25 gadiem, par neizdevīgiem tikai viņu vecuma dēļ, šie jaunieši nebūtu minēti otrajā definīcijā, kas tos īpaši iekļauj ilgstoši bez darba esošu personu kategorijā.

44 Līdz ar to Apstrīdētās regulas 2. panta f) apakšpunkta i) daļu nevar uzskatīt par tādu, kas Regulu padara neskaidru un kas būtu pretrunā tiesiskās drošības principam.

45 Ceturtkārt, Beļģijas valdība kritizē Apstrīdēto regulu tās neskaidrā formulējuma dēļ jautājumā par 4. panta, kas reglamentē atbalstu darba vietu radīšanai, 5. panta, kas attiecas uz neizdevīgu darba ņēmēju vai strādājošo invalīdu pieņemšanu darbā, un 6. panta, kas saistīts ar pastāvīgu atbalstu strādājošo invalīdu nodarbinātībai, savstarpējo saistību. Saskaņā ar šīs valdības viedokli minētā regula skaidri neprecizē, kādi nosacījumi jāpiemēro gadījumā, kurā atbalsts vienlaicīgi atbilst divos no minētajiem pantiem noteiktajiem kritērijiem.

46 Jāatzīst, ka no Apstrīdētās regulas vispārīgās struktūras un mērķa izriet, ka minētajos pantos paredzētajiem izņēmumiem ir atšķirīgi mērķi un ka šajos pantos noteiktie saderības nosacījumi principā ir autonomi. Līdz ar to, ja atbalsts atbilst vienam no šo pantu nosacījumiem, tas ir saderīgs ar kopējo tirgu neatkarīgi no tā, ka tas tiklab

varētu atbilst citiem minēto pantu nosacījumiem. Attiecībā uz Apstrīdētās regulas 8. panta 4. punktu, ja tas ļauj noteiktos apstākļos vienlaicīgi paredzēt vairākus atbalstus, kas atbilst dažādu noteikumu kritērijiem, tas negroza atbalsta piešķiršanas nosacījumus, ko ietver katrs no šiem noteikumiem. Apstrīdētās regulas 4., 5. un 6. panta savstarpējā saistība tādējādi nav pārprotama.

47 Piektkārt, Beļģijas valdība kritizē Apstrīdēto regulu 8. panta 4. punkta pirmās daļas neskaidrā formulējuma dēļ. Pirmkārt, šajā noteikumā nav norādīts, vai reģionālais atbalsts darba vietu radīšanai var ietvert "citus valsts atbalsta pasākumus" minētās 8. panta 4. punkta pirmās daļas izpratnē, un tādējādi, tos paredzot vienlaicīgi ar atbalstu, kas piešķirts atbilstoši šīs regulas 5. un 6. pantam, līdz atbalsta bruto intensitāte sasniedz 100 procentus no algu izmaksām, vai arī šie pasākumi jāuzskata par atbalstu nodarbinātībai 5. panta izpratnē, ko paredz vienlaicīgi, līdz tā bruto intensitāte sasniedz 50 vai 60 procentus no algu izmaksām, saskaņā ar 5. pantu. Otrkārt, formulējums "kādā nodarbinātības laika posmā" neļauj izprast, vai strādājošo invalīdu vai neizdevīgu darba ņēmēju gadījumā tas attiecas uz kopējo viņu nodarbinātības laika posmu, vai tikai uz tiem laika posmiem, kad uzņēmumam bija jāsaglabā darba vieta, proti, uz Apstrīdētās regulas 4. panta 4. punkta b) apakšpunktā minēto divu vai trīs gadu laika posmu, vai šīs pašas regulas 5. panta 3. punkta b) apakšpunktā minēto divpadsmit mēnešu laika posmu.

48 Vispirms, attiecībā uz formulējumu "citi valsts atbalsta pasākumi" tas neietver nevienu ierobežojumu, un tādējādi minētie atbalsta pasākumi var ietvert reģionālo atbalstu, lai veicinātu darba vietu radīšanu. Turpinājumā, attiecībā uz formulējumu "kādā nodarbinātības laika posmā" jāatzīst, ka Beļģijas valdība nav izvirzījusi nevienu argumentu par labu tēzei, saskaņā ar kuru šis formulējums tiklab varētu attiekties uz laika posmu, kurā uzņēmumam ir jāsaglabā darba vieta. Turklāt šāda interpretācija ir jānoraida, salīdzinot konkrētā teksta versijas dažādās valodās, jo īpaši angļu valodā (*"period for which the worker or workers are employed"*), franču valodā (*"toute*

période d'emploi"), vācu valodā ("*während der Beschäftigung des oder der betreffenden Arbeitnehmer*"), spāņu valodā ("*período de contratación de los trabajadores*"), kā arī itāļu valodā ("*periodo di occupazione dei lavoratori considerati*"). Minētais formulējums nepārprotami attiecas uz laika posmu, kurā strādājošs invalīds vai neizdevīgs darba ņēmējs ir bijis faktiski nodarbināts.

49 Sestkārt, Beļģijas valdība norāda, ka Apstrīdētā regula rada sajukumu, 4. panta 3. punktā atsaucoties uz atbalsta neto intensitātes jēdzienu, kaut gan principā tā izmanto bruto intensitātes jēdzienu. Faktiski būtu grūti bruto intensitāti tulkot kā neto intensitāti.

50 Tomēr jānorāda, ka Beļģijas valdība nav izvirzījusi nevienu precīzu argumentu, lai iezīmētu konkrētu šo grūtību izpausmes veidu. Līdz ar to iebildums nav atbalstāms.

Par pirmā pamata otro daļu

51 Beļģijas valdība apgalvo, ka Apstrīdētajā regulā nav ievēroti ne Regulas Nr. 994/98 1. panta noteikumi, ne šīs regulas mērķis, kas attiecībā uz kritērijiem atbalsta pasākumu saderībai ar kopējo tirgu prasa, lai Komisija veiktu savas iepriekšējās prakses vienkāršu kodifikāciju, un tā rezultātā noraida jaunu, stingrāku kritēriju pieņemšanu.

52 Vispirms ir jānorāda, ka nekas minētā 1. panta redakcijā neļauj apstiprināt, ka Komisijai ir jānosaka saderības kritēriji vienīgi saskaņā ar tās iepriekš pastāvošo praksi, bez tiesībām tos mainīt. Faktiski šis noteikums tikai vispārējā veidā norāda, ka regulā par atbrīvojumu attiecināšanu uz atbalsta pasākumiem nodarbinātībai jāprecizē limiti, kas attiecas uz atbalstu un nosacījumiem, kuri regulē atbalsta uzkrāšanos, nelemjot par minēto kritēriju konkrētu saturu.

53 Turklāt no šīs regulas ceturtā apsvēruma izriet, ka Komisijas ievērojamā pieredze valsts atbalsta nodarbinātībai jomā rosināja Padomi piešķirt pilnvaras Komisijai noteikt saderības kritērijus. Tik tiešām, Komisija, nosakot šo kritēriju saturu, tādējādi netieši tika aicināta izmantot šo praksi. Tomēr pilnvaras, ko ar tiesību aktu piešķīrusi Padome, nevar interpretēt kā tādas, kas liek Komisijai aprobežoties tikai un vienīgi ar savas iepriekšējās prakses kodifikāciju un neizmantot savu pieredzi, lai noteiktu jaunus kritērijus, kas būtu pat stingrāki par pastāvošajiem.

54 Turklāt fakts, ka tādu adaptācijas pārejas pasākumu pieņemšana, kas nav paredzēti Regulā Nr. 994/98, lai saskaņotu pastāvošās atbalsta shēmas ar jaunajiem kritērijiem, ko paredz Apstrīdētā regula, pretēji Beļģijas valdības apgalvojumam, nevarētu ierobežot Komisijai piešķirtās pilnvaras. Faktiski jauniem atbalstiem piemērojamu jaunu normu pieņemšana nekādi neietekmē pastāvoša atbalsta shēmas tādējādi, lai pārejas pasākumi zaudētu savu nozīmi. Turklāt nepastāv nekāda īpaša saistība starp izpildes kompetences paplašināšanu un adaptācijas pārejas noteikumu pastāvēšanu vai trūkumu tiesību aktā, ar ko Padome piešķir pilnvaras Komisijai.

55 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu

Par otrā pamata pirmo daļu

56 Beļģijas valdība norāda, ka, aprobežojoties tikai ar apstiprinājumu, ka Apstrīdētā regula, nedefinējot valsts atbalsta jēdzienu, attiecas uz shēmām, kas veido valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, minētā regula pārkāpj tiesiskās drošības principu, kas paredz, ka tiesību aktam jābūt skaidram un iepriekš paredzamam. Turklāt šādas definīcijas neesamības dēļ pasākumi, kas veicina nodarbinātību, ir jādara zināmi Komisijai, un, ciktāl Apstrīdētā regula tādējādi nav ņēmusi vērā dalībvalstu konstitucionālās īpatnības un it īpaši dažu šo dalībvalstu decentralizāciju, tā tāpat ir pārkāpusi subsidiaritātes un samērīguma principus.

57 Attiecībā uz šo punktu jāatgādina, ka EKL 7. panta 1. punkta otrajā daļā prasīts, lai visas iestādes darbotos saskaņā ar pilnvarām, ko tām piešķir EK līgums.

58 Šajā gadījumā Padome ar Regulu Nr. 994/98 piešķīra Komisijai pilnvaras atzīt, ka atsevišķu kategoriju atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu un ka tas atbrīvots no pienākuma to darīt zināmu Komisijai. Atbilstoši EKL 87. pantam Padome tādējādi piešķīra Komisijai pilnvaras īstenot minētā panta 3. punktu, nosakot izņēmumus šī panta 1. punktā izklāstītajam atbalstu nesaderības principam. Turpretī tā nepiešķir Komisijai pilnvaras interpretēt EKL 87. panta 1. punktu, kas definē valsts atbalsta jēdzienu. Komisijai tādējādi nebija pilnvaru sniegt saistošu un vispārīgu valsts atbalsta jēdziena definīciju. Komisija tādēļ ir rīkojusies tai piešķirto pilnvaru robežās un tādējādi nav pārkāpusi tiesiskās drošības, subsidiaritātes un samērīguma vispārīgos principus.

Par otrā pamata otro daļu

59 Beļģijas valdība apgalvo, ka, Apstrīdētās regulas 2. panta f) apakšpunktā nosakot izsmeļošu tādu neizdevīgo darba ņēmēju kategoriju sarakstu, kas var saņemt saskaņā ar šīs regulas 5. pantu piešķirto atbalstu, Apstrīdētā regula vispirms pārkāpj samērīguma principu. Faktiski valsts iestādēm tika liegta iespēja veidot neizdevīgo darba ņēmēju faktisku darbā iesaistīšanas politiku, ciktāl daži no šiem darba ņēmējiem, ņemot vērā vietējās īpatnības, ietilpa šajās kategorijās, neatbilstot Apstrīdētajā regulā norādītajai definīcijai.

60 Minētā definīcija paredz, ka neizdevīgs darba ņēmējs ir "persona, kas pieder kādai darba ņēmēju kategorijai, kam bez atbalsta ir grūtības iekļūt darba tirgū, t.i., persona, kas atbilst vismaz vienam no šādiem [vienpadsmit] kritērijiem", kuri izsmeļoši uzskaitīti un attiecas, piemēram, uz jauniešiem, migrējošiem darba ņēmējiem vai ilgstoši bez darba esošām personām [ilgstošiem bezdarbniekiem].

61 Ja ar Kopienu tiesību aktu ir pārkāpts samērīguma princips, tiek iepriekš pieņemts, ka ar šo aktu tiesību subjektiem ir uzlikts pienākums, kas pārsniedz šajā aktā izvirzītā mērķa sasniegšanai atbilstošās un nepieciešamās robežas.

62 Tomēr Apstrīdētā regula neparedz nevienu jaunu pienākumu, kas būtu saistīts ar pasākumiem, ko veic tādu darba ņēmēju interesēs, kuri nav minēti tās sniegtajā neizdevīgo darba ņēmēju definīcijā. Neizdarot atsauci uz minētajiem pasākumiem, tā saglabā attiecībā uz tiem EKL 88. panta 3. punktā jau paredzēto pienākumu par tiem paziņot. Līdz ar to Komisija nav pārkāpusi samērīguma principu.

63 Beļģijas valdība turpinājumā norāda, ka, izveidojot minēto neizdevīgo darba ņēmēju kategoriju izsmeļošo sarakstu, Komisija turklāt pārkāpusi Kopienas darbību saskaņotības principu, jo Apstrīdētā regula būtiski pārkāpj valstu politiku darba tirgus jomā, kuras attīstību Kopiena turklāt ir paredzējusi veicināt.

64 Jāatzīst, ka Komisijai jāievēro EK līguma 87. panta un 88. panta, kā arī citu noteikumu savstarpējā saskaņotība (šajā sakarā skat. 1993. gada 15. jūnija spriedumu lietā C-225/91 *Matra*/Komisija, *Recueil*, I-3203. lpp., 42. punkts).

65 Šo noteikumu vidū atrodams EKL 127. pants, kas paredz, ka Komisija palīdz nodrošināt augstu nodarbinātības līmeni, rosinot dalībvalstu sadarbību un atbalstot, kā arī vajadzības gadījumā papildinot to rīcību. Tāpat atbilstoši šim noteikumam, nosakot un īstenojot Kopienas politiku un rīcību, ņem vērā mērķi — sasniegt augstu nodarbinātības līmeni.

66 Līdz ar to Komisijai jārūpējas par savas atbalsta politikas un Kopienu rīcības nodarbinātības jomā vajadzīgo saskaņošanu.

67 Tomēr Komisijai valsts atbalsta jomā ir ievērojama rīcības brīvība, kuras īstenošana ir saistīta ar ekonomiska un sociāla rakstura novērtējumu, kas jāveic Kopienu kontekstā (skat. 1991. gada 21. marta spriedumu lietā C-303/88 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-1433. lpp., 34. punkts, un 2000. gada 19. septembra spriedumu lietā C-156/98 Vācija/Komisija, *Recueil*, I-6857. lpp., 67. punkts). It īpaši Komisijai ir dota

rīcības brīvība, kad tā vēlas sasniegt mērķi — nodrošināt neizkropļotu konkurenci kopējā tirgū — līdz ar citiem Kopienu mērķiem, kā, piemēram, veicināt nodarbinātību.

68 Tā kā Komisijai ir tik liela rīcības brīvība, Tiesa, kontrolējot šīs varas īstenošanas likumību, nevarētu aizvietot kompetentas iestādes sniegto novērtējumu ar savu attiecīgā jautājuma novērtējumu, bet tai būtu jāaprobežojas ar pārbaudi, kas saistīta ar to, vai šī iestāde nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, nepareizi izmantojusi pilnvaras un vai attiecīgā iestāde nav acīmredzami pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas (skat. iepriekš minētos 2000. gada 5. oktobra spriedumu lietā Vācija/Komisija, 26. punkts, un 2002. gada 12. marta spriedumu apvienotajās lietās C-27/00 un C-122/00 *Omega Air* u.c., *Recueil*, I-2569. lpp., 64. punkts).

69 Šajā gadījumā ir svarīgi atzīt, ka Beļģijas valdība nav norādījusi nevienu apstākli, kas pierādītu, ka Komisijas vērtējumā būtu pieļautas šādas nepilnības. Līdz ar to šis iebildums nav atbalstāms.

Par otrā pamata trešo daļu

70 Beļģijas valdība uzskata, ka, saglabājot Komisijas iepriekš apstiprinātās agrākās atbalsta shēmas, bet attiecībā uz jaunajām atbalsta shēmām ieviešot nepārprotami stingrāku sistēmu, Apstrīdētā regula pārkāpj nediskriminācijas principu. Ja Komisija bija paredzējusi pieņemt stingrākus saderības kritērijus, minētais princips prasa, lai

tā veiktu vajadzīgos pasākumus nolūkā padarīt pastāvošo atbalstu saderīgu ar Apstrīdēto regulu.

71 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienlīdzīgas attieksmes princips un nediskriminācijas princips paredz, ka līdzīgas situācijas neaplūko atšķirīgi un atšķirīgas situācijas neaplūko līdzīgi, ja vien šāda attieksme nav objektīvi pamatota (2004. gada 9. septembra spriedums lietā C-304/01 Spānija/Komisija, Krājums, I-7655. lpp., 31. punkts, un 2004. gada 14. decembra spriedums lietā C-210/03 *Swedish Match*, Krājums, I-11893. lpp., 70. punkts).

72 Šajā gadījumā Apstrīdētā regula līdzīgi aplūko atbalsta piešķiršanu saskaņā ar shēmām, kas noteiktas pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Tomēr tā atbalsta piešķiršanu saskaņā ar shēmām, kuras pirms šīs regulas stāšanās spēkā Komisija atzinusi par saderīgām, reglamentē citādi nekā atbalsta piešķiršanu saskaņā ar shēmām, ko īsteno atbilstoši minētajā regulā noteiktajiem jaunajiem saderības nosacījumiem. Faktiski pati Komisija neapstrīd, ka Apstrīdētā regula nosaka atsevišķus saderības nosacījumus, kas ir stingrāki par tās agrākajā praksē izmantotajiem kritērijiem.

73 Tomēr šāda attieksme ir objektīvi pamatota. No vienas puses, Komisijai nevar liegt iespēju noteikt stingrākus saderības nosacījumus, ja tas atbilst kopējā tirgus attīstībai un neizkropļotas konkurences mērķim šajā tirgū. No otras puses, Komisija nevar pastāvošā atbalsta shēmas vienpusēji padarīt saderīgas ar Apstrīdētās regulas jaunajiem saderības nosacījumiem, neievērojot EKL 88. panta 1. un 2. punktā noteikto procedūru. Šāda pieeja faktiski nozīmētu, ka minētajai regulai ir atpakaļejošs spēks. Tādējādi tā pārkāptu attiecīgo personu tiesiskās drošības un tiesiskās paļāvības principus.

74 Līdz ar to Komisija nav pārkāpusi nediskriminācijas principu.

75 Tādējādi otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu

76 Beļģijas valdība norāda, ka Apstrīdētā regula pārkāpj EK līgumu, jo tā pamatota ar vairs spēkā neesošu juridisko pamatu. Faktiski Amsterdamas līgumā pēc Regulas Nr. 994/98 tika iekļauts jauns 137. panta 3. punkts, kas piešķir Padomei pilnvaras veikt pasākumus, kas saistīti ar finansiālu atlīdzību par nodarbinātības veicināšanu. No tā izriet, ka Komisijai vairs nebija pilnvaru lemt par 137. panta 3. punktā minētajiem jautājumiem, kuras tai iepriekš piešķīra Regula Nr. 994/98. Pastāvot šādai vajadzībai, Beļģijas valdība norāda uz iebildi par šīs regulas prettiesiskumu, jo tā kalpo kā Apstrīdētās regulas juridiskais pamats, kas ir pretrunā Amsterdamas līguma noteikumiem, kuri nepieļauj šāda pilnvarojuma piešķiršanu, pamatojoties uz Padomes regulu. Šo pašu iemeslu dēļ EKL 137. panta 1. punkts neparedz veikt pasākumus, kas skar no darba tirgus atstumtu personu integrāciju.

77 Vispirms jāatzīst — pat pieņemot, ka mērķis, ar kādu Padome piešķīrusi pilnvaras Komisijai, būtu nodarbinātības veicināšana, šāda pilnvaru piešķiršana ar tiesību aktu neatņem Padomei kompetenci, ko tai piešķir EKL 137. pants.

78 Turpmāk ar Amsterdamas līgumu veiktie grozījumi minētā panta noteikumos šajā gadījumā nerada nekādas sekas. Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru

Kopienu kompetenču sadalījuma kontekstā tiesību akta juridiskā pamata izvēlei jābūt pamatotai ar objektīviem elementiem, ko var pakļaut tiesiskai kontrolei. Šo elementu vidū it īpaši jāizceļ akta mērķis un saturs (skat. it īpaši 2000. gada 4. aprīļa spriedumu lietā C-269/97 Komisija/Padome, *Recueil*, I-2257. lpp., 43. punkts, un 2001. gada 30. janvāra spriedumu lietā C-36/98 Spānija/Padome, *Recueil*, I-779. lpp., 58. punkts).

79 Ja Kopienu akta pārbaude apliecina, ka šajā aktā izvirzīti divi mērķi vai ka tas sastāv no divām atsevišķām daļām, kur viena no šīm daļām identificējama kā galvenā vai dominējošā, turpretim otra to tikai papildina, akts ir pamatojams ar vienu juridisku pamatu, proti, ar to, kuru prasa akta mērķis jeb galvenā vai dominējošā akta daļa (skat. it īpaši 1999. gada 23. februāra spriedumu lietā C-42/97 Parlaments/Padome, *Recueil*, I-869. lpp., 39. un 40. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā Spānija/Padome, 59. punkts).

80 Tomēr šajā gadījumā, pat ja Regula Nr. 994/98 un Apstrīdētā regula ietekmē nodarbinātības veicināšanu, to galvenais mērķis ir noteikt atbalstu, kas ir saderīgs ar kopējo tirgu, un atbrīvot no pienākuma paziņot par šo atbalstu. Tādējādi šīs regulas īsteno EKL 87. panta 3. punktu, kurā noteikts, ka konkrēts atbalsts, lai sasniegtu vispārīgo interešu mērķus, var izrādīties saderīgs ar kopējo tirgu, ja regulās izvirzītie mērķi attaisno konkurences izkropļošanu.

81 No iepriekš minētā izriet, ka Padome ir likumīgi pieņēmusi Regulu Nr. 994/98, pamatojoties uz EKL 94. pantu (jaunajā redakcijā — EKL 89. pants), un ka šī regula varēja veidot Apstrīdētās regulas juridisko pamatu pat pēc EKL 137. panta iekļaušanas ar Amsterdamas līgumu.

82 Tādējādi trešais pamats ir jānoraida.

83 Tā kā nav atzīts neviens no Beļģijas Karalistes norādītajiem pamatiem, prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

84 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums nav labvēlīgs, jāpiespriež Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) Beļģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]